

Tomáš J. Baťa

Švec pro celý svět

Měl jsem své rodiče rád pro to, jací byli – láskyplní a velkorysí, avšak i přísní a nekompromisní, když šlo o plnění povinností nebo o pravdomluvnost.

Jednou jsem se o polední přestávce zastavil u lékaře, protože mě na pravé ruce svědila vyrážka. Lékař nebyl doma, ale jeho dcera mi ruku namazala nějakou masťou a celou mi ji obvázála. Odpoledne jsme měli mít kreslení, což byl předmět, který jsem zrovna nemiloval. Snadno jsem tedy sám sebe přesvědčil, že s obvázanou rukou se kreslit nedá, a tak jsem se rozhodl jít za školu. Samozřejmě, že se to doma ještě ten den dozvěděli, a tak druhý den ráno při snídani chtěli rodiče vědět, kde jsem byl a proč. Moje vysvětlení je zřejmě neuspokojilo. "Kdybys ruku ukázal panu učiteli," řekl otec, "asi by tě poslal domů, ale tvou povinností bylo do školy jít." Nato šel k příborníku a vytáhl pěřovou prachovku na bambusové násadě. Peří nožem odřízl, přehnul mě přes koleno a několikrát mě přetáhl tak, aby to hodně bolelo.

Pokud si vzpomínám, byl to můj jediný výprask a upřímně řečeno plně zasloužený. Musel jsem si přiznat, že kreslit jsem mohl, obvaz neobvaz. Díky téhle příhodě jsem se ovšem stal na čas terčem všeobecné pozornosti ve škole. Zřejmě aby odradil další případné záškoláky, pan učitel onoho rána třídě sdělil, že podle jeho informací byl vykonán patřičný kázeňský trest. O přestávce se kolem mě seběhli spolužáci a chtěli vidět, jak vypadá můj zadek.

